UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

25 päivänä toukokuuta 2016*

Välityslauseke — Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskeva viides puiteohjelma (1998–2002) — Sopimus ”Energian, ympäristön ja kestävän kehityksen” alalla — Sopimuksen irtisanominen — Maksettujen määrien osan palauttaminen — Viivästyskorko — Menettely vastaajan poissa ollessa

Asiassa T-226/14,

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi L. Cappelletti ja F. Moro, sittemmin F. Moro, avustajanaan asianajaja R. van der Hout,

kantajana,

vastaan

McCarron Poultry Ltd, kotipaikka Killacorn Emyvale (Irlanti),

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 272 artiklan nojalla nostetusta kanteesta, jolla vaaditaan vastaajan velvoittamista korvaamaan osa komission sopimuksen NNE5/1999/20229 perusteella suorittamasta etumaksusta viivästyskorkoineen,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit I. Labucka, C. Wetter, E. Bieliūnas (esittelevä tuomari) ja V. Kreuschitz,

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

1 Euroopan yhteisö teki 27.4.2001 Euroopan yhteisöjen komission edustamana koordinaattorina toimineen yhtiön S sekä palvelunsuorittajien A, E, I ja McCarron Poultry Ltd (jäljempänä vastaaja) kanssa sopimuksen NNE5/1999/20229 (jäljempänä sopimus), jonka otsikko oli ”Yhteisön toimet tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn erityisohjelmassa aihepiirinä ’Energia, ympäristö ja kestävä kehitys’ – osa B: ’Energia-ohjelma’”, joka kuuluu Euroopan yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskevaan viidenteen puiteohjelmaan (1998–2002), hankkeen ”Optimised Biomass CHP Plant for Monaghan Integrating Condensing Economiser Technology” (Monaghanin optimoitu biopolttoainetta käyttävä sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitos, jossa hyödynnetään kondenssiteknologiaa) toteuttamiseksi.

2 Sopimukseen, joka laadittiin englannin kielellä, sovelletaan sen 5 artiklan 1 kohdan mukaan Belgian oikeutta. Sopimuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaan siihen kuuluu kolme liitettä, jotka ovat kiinteä osa sopimusta. Liitteessä I kuvataan toteuttava työ, liitteessä II ilmaistaan sopimuksen yleiset ehdot ja liitteessä III määrätään toimivallasta.

3 Sopimuksen 5 artiklan 2 kohdassa on SEUT 272 artiklassa tarkoitettu oikeuspaikkalauseke, jonka mukaan

”Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella [josta on tullut unionin yleinen tuomioistuin] ja muutoksenhakutilanteessa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella [josta on tullut Euroopan unionin tuomioistuin] on yksin toimivalta ratkaista kaikki yhtäältä yhteisön ja toisaalta sopimuskumppaneiden väliset tämän sopimuksen pätevyyttä, soveltamista ja tulkintaa koskevat riidat.”

4 Sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan hankkeen oli määrä kestää 58 kuukautta viimeisen sopimuskumppanin allekirjoitusta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä luettuna. Kyse oli siis 1.5.2001 (hankkeen käynnistämisajankohta) ja 28.2.2006 välisestä jaksosta.

5 Yhteisön maksamasta taloudellisesta korvauksesta määrätään liitteessä II olevassa 3 artiklassa seuraavaa:

”1. Yhteisön suorittaman korvauksen maksamisessa noudatetaan seuraavia periaatteita:

a) Koordinaattorille maksetaan etumaksu viimeistään 60 päivän kuluttua viimeisen sopimuskumppanin allekirjoituksesta. Koordinaattori jakaa etumaksun tämän sopimuksen allekirjoituksia seuraavaan tukikelpoisia kustannuksia koskevaan yksityiskohtaiseen erittelyyn sisältyvien perusteiden mukaisesti.

– –

3. Ellei tässä liitteessä olevasta 26 artiklasta muuta seuraa, kaikkia maksuja on pidettävä etumaksuina loppukertomuksen hyväksymiseen saakka.

4. – –

Ellei sopimuskumppani palauta suoritusta komission antamassa määräajassa, komissio lisää maksettaviin määriin viivästyskoron, joka on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa sen kuukauden, jonka aikana komission antama määräaika päättyy, ensimmäisenä päivänä soveltama korko

lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä, ellei korkojen maksaminen perustu johonkin muuhun tämän sopimuksen määräykseen. Korkoa on maksettava ajalta, joka alkaa määräajan päättymistä seuraavasta päivästä ja jatkuu palautettavien määrien takaisinsaantipäivään.”

6 Sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos hankkeen toteuttaminen edellyttää hallinnollista lupaa ja jos tällaista lupaa ei myönnetä yhden vuoden määräajassa 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta hankkeen aloittamispäivästä, komissio voi välittömästi irtisanoa sopimuksen liitteessä II olevan 7 artiklan määräysten mukaisesti.”

7 Sopimuksen liitteessä II, jonka otsikko on ”Sopimuksen irtisanominen tai sopimuskumppanin osallistumisen päättyminen”, olevan 7 artiklan 6 kohdan kolmannessa alakohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos sopimus irtisanotaan tai sopimuskumppanin osallistuminen päättyy,

a) – – komissio voi vaatia yhteisön rahoitusosuuden palauttamista kokonaan tai osittain siten, että huomioon otetaan suoritettujen töiden luonne ja tulokset sekä niiden hyödyllisyys yhteisölle kyseessä olevan erityisohjelman yhteydessä

– –

8 Sopimuksen liitteessä II olevan 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että ”jos yhteisön rahoitusosuus kokonaisuudessaan on mahdolliset mukautukset, mukaan lukien tässä liitteessä olevassa 26 artiklassa tarkoitetun rahoitusselvityksen seurauksena tehdyt mukautukset, huomioon otettuna tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua maksusuoritusten yhteismäärää pienempi, kyseessä olevat sopimuskumppanit palauttavat euromääräisen erotuksen komission vastaanottotodistuksella varustetussa kirjatussa kirjeessä asettamassa määräajassa.

9 Sopimuksen 3 artiklan, sellaisena kuin se on muutettu sopimukseen tehdyllä, 6.9.2004 allekirjoitetulla lisäyksellä nro 1, mukaan hankkeen tukikelpoisten kustannusten yhteismääräksi oli vahvistettu 46 388 002 euroa ja yhteisön rahoitusosuuden yhteismääräksi 2 975 000 euroa.

10 Komissio maksoi 21.6.2001 yhtiön S pankkitilille 892 500 euron etumaksun ja 12.12.2003 vielä 71 862,28 euron suuruisen hankkeen keskivaiheen maksun. Tämän jälkeen yhtiön S tehtävänä oli koordinaattorina jakaa määrät eri sopimuskumppaneiden kesken sopimukseen liitettyyn tukikelpoisia kustannuksia koskevaan yksityiskohtaiseen erittelyyn sisältyvien perusteiden mukaisesti.

11 Yhtiö S vetäytyi hankkeesta sopimukseen tehdyllä lisäyksellä nro 1, ja sen tilalle uudeksi koordinaattoriksi tuli vastaaja 1.5.2003 lähtien.

12 Kyseisen lisäyksen tekemisen jälkeen alkuperäinen koordinaattori siirsi komission sille maksamat varat vastaajalle. Maksu suoritettiin 17.9.2004.

13 Komissio ilmoitti vastaajalle osoitetulla ja vastaanottotodistuksen mukaan 7.12.2005 vastaanotetulla kirjatulla kirjeellä, että hanke ”oli kärsinyt alusta alkaen huomattavista viivästyksistä” ja että ”[kyseiseen ajankohtaan] mennessä oli toteutettu vain pieni osa sopimuksessa tarkoitetuista töistä”. Kyseisestä kirjeestä ja vastaajan 13.6.2005 lähettämästä sähköpostiviestistä ilmenee myös, että sen 31.5. ja 15.11.2005 laatimat työvaiheselvitykset kertoivat sopimuskumppaneiden kyvyttömyydestä saada hankkeen toteuttamisen edellyttämiä lupia.

14 Niinpä komissio saattoi vastaajan tietoon – kun otetaan huomioon, että hankkeen päättymiseen oli aikaa noin kolme kuukautta – asiakirjoja koskevat vaatimukset, joita oli noudatettava, jotta sopimuskumppanit voisivat pyytää hankkeen jatkamista sopimukseen 7 artiklan mukaisesti tehtävällä ja allekirjoitettavalla lisäyksellä.

15 Vastaaja pyysi 17.1.2006 päivätyllä kirjeellä sopimuksen jatkamista uudella kolmivuotisjaksolla mutta ei toimittanut mitään komission 7.12.2005 päivätyssä kirjeessä vaatimia asiakirjoja.

16 Komissio ilmoitti vastaajalle vastaanottotodistuksen mukaan 20.3.2006 vastaanotetulla kirjatulla kirjeellä, ettei tämän esittämää jatkamispyyntöä voitu hyväksyä, sillä yhtäältä hankkeen toteuttamisen kannalta olennaisia lupia ei ollut saatu, mistä syystä ”hankkeen loppuunsaattamiseen kohtuullisessa ajassa ei ollut mitään mahdollisuutta”, ja toisaalta komissio oli vastaanottanut pyynnön vasta 3.2.2006 eli sopimuksen 7 artiklan mukaisen sopimuksen muuttamista koskevaa pyyntöä varten varatun määräajan, joka päättyi 1.1.2006, päättymisen jälkeen.

17 Samassa kirjeessä komissio ilmoitti vastaajalle päätöksestään irtisanoa sopimus sopimuksen liitteessä II olevan 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan nojalla. Komissio ilmoitti vastaajalle, että irtisanominen tulisi voimaan mainitun kirjeen vastaanottamishetkellä.

18 Hallinnollisen menettelyn päättämiseksi komissio pyysi vastaajaa toimittamaan lopullisen yhteenvetokertomuksen ja lopullisen kustannuslaskelman hankkeen aloittamisesta sen päättämiseen ulottuvalta jaksolta mainitun kirjeen vastaanottamisesta laskettavassa yhden kuukauden määräajassa.

19 Sen jälkeen, kun komissio oli 5.5.2006 saanut yhteenvetokertomuksen ja lopullisen kustannuslaskelman, se kehotti – kun otetaan huomioon, että se oli hankkeen aikana saanut neljä erilaista versiota lomakkeesta, jolla ilmoitetaan koordinaattorin muille sopimuskumppaneille siirtämät määrät (E3-lomake) – vastaanottotodistuksella varustetulla 15.5.2007 päivätyllä kirjatulla kirjeellä kaikkia sopimuskumppaneita lähettämään sille ilmoituksen hankkeen yhteydessä saamistaan (ja tietyissä tapauksissa takaisinmaksetuista) määristä, jotta jokaisen sopimuskumppanin osalta voitaisiin määrittää vielä maksettava tai Euroopan unionille palautettava lopullinen määrä.

20 Yhtiöt E, I ja A toimittivat ilmoituksensa komissiolle 8.6., 12.6 ja 17.9.2007 päivätyillä kirjatuilla kirjeillä. Niistä ilmenee, että sopimuskumppaneista yhtiöt I ja A eivät olleet saaneet maksuja, kun taas yhtiö E oli saanut hankkeeseen perustuvan maksun.

21 Vastaajan ja yhtiön S monivaiheisen kirjeenvaihdon, jossa pyrittiin määrittämään hankkeen yhteydessä suoritetut määrät, ja sopimukseen liittyvien taloudellisten ja teknisten kertomusten arvioimisen jälkeen komissio vahvisti kullekin sopimuskumppanille hyväksyttyjen tukikelpoisten kustannusten määrän, unionin maksettavaksi kuuluvan rahoitusosuuden ja unionin maksaman rahoitusosuuden sekä unionin vielä maksettavat tai sille palautettavat määrät.

22 Vastaajalta takaisinperittävä määrä oli 848 926,33 euroa, joka laskettiin ottamalla huomioon kyseisen yhtiön unionilta sopimukseen tehdyn lisäyksen nro 1 allekirjoittamisen jälkeen saama maksu, jonka yhteismäärä oli 964 362,28 euroa, josta 892 500 euroa oli ennakkorahoitusta ja 71 862,28 euroa välivaiheen maksua ja josta oli vähennetty vastaajalle maksettava osuus (4 073,54 euroa), vastaajan yhtiölle S maksama osuus (40 782,04 euroa koordinointi- ja hankekustannuksista) ja sen yhtiölle E maksama osuus (18 844,45 euroa) sekä vastaajan vielä maksamatta olevat osuudet yhtiölle I (41 458,53 euroa) ja yhtiölle A (10 277,39 euroa).

23 Komissio toimitti vastaajalle vastaanottotodistuksella varustetulla 27.4.2010 päivätyllä kirjatulla kirjeellä ennakkoilmoituksen aikeestaan osoittaa tälle maksukehotus 848 926,33 euron määrän takaisinsaamiseksi, jos vastaaja toimittaa sille näytön yhtiöille I ja A suoritetuista maksuista kirjeen vastaanottamisesta laskettavassa neljän viikon määräajassa. Komissio täsmensi ennakkoilmoituksessa, että jos maksuista ei esitetä näyttöä, vastaajalta takaisinperittävä määrä nousee 848 926,33 eurosta

900 662,25 euroon, joka vastaa vastaajalta vielä takaisinperittävää määrää lisättynä komissiolla yhtiöille I ja A vielä maksamatta olevilla rahoitusosuuksilla, jotka ovat määrältään 41 458,53 euroa ja 10 277,39 euroa.

24 Koska vastaaja ei toimittanut näyttöä yhtiöille I ja A suoritetuista maksuista, palauttanut maksettavaa määrää eikä riitauttanut ennakkoilmoituksessa esitettyjä laskelmia, komissio antoi vastaajalle maksamismääräyksen nro 3241009140, joka koski 900 662,25 euron määrää. Vastaanottotodistuksella varustetussa 24.9.2010 päivätyssä kirjatussa kirjeessä täsmennettiin, että jos mainittua määrää ei palauteta 30.11.2010 mennessä, pääsaatavaan lisättäisiin viivästyskorko.

25 Komissio osoitti 2.12.2010 vastaajalle muistutuskirjeen ja – koska maksua ei vieläkään suoritettu – vaati tätä 4.1.2011 päivätyllä, vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä maksamaan pääsaatavan määrän lisättynä sopimuksen liitteessä II olevan 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketulla viivästyskorolla.

Asian käsittelyn vaiheet ja komission vaatimukset

26 Komissio nosti nyt esillä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.4.2014 toimittamallaan kannekirjelmällä.

27 Unionin yleinen tuomioistuin päätti sen jälkeen, kun unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 100 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kannekirjelmän tiedoksianto vastaajalle oli sekä 25.4. että 3.7.2014 epäonnistunut, komission hakemuksesta antaa kannekirjelmän tiedoksi vastaajalle haastemiehen välityksellä.

28 Haastemies antoi kannekirjelmän asianmukaisesti tiedoksi vastaajalle 17.11.2014.

29 Koska vastaaja ei jättänyt vastauskirjelmää sille asetetussa määräajassa, komissio vaati 10.3.2015 unionin yleistä tuomioistuinta hyväksymään sen vaatimukset yksipuolisella tuomiolla unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohdan nojalla. Kirjaamo antoi vaatimuksen tiedoksi vastaajalle.

30 Koska eräs kolmannen jaoston tuomareista oli estynyt osallistumasta asian käsittelyyn, unionin yleisen tuomioistuimen presidentti nimesi toisen tuomarin täydentämään jaoston kokoonpanon.

31 Unionin yleinen tuomioistuin esitti 2.5.1991 annetun työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena 11.6.2015 komissiolle kirjallisia kysymyksiä, joihin tämä vastasi 9.7.2015.

32 Unionin yleinen tuomioistuin päätti kolmannen jaoston ehdotuksesta siirtää asian työjärjestyksen 28 artiklan nojalla laajennetulle ratkaisukokoonpanolle.

33 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— määrää vastaajan maksamaan sille 976 663,34 euroa, josta 900 662,25 euroa on pääsaatavaa ja 76 001,09 euroa viivästyskorkoa, joka on laskettu soveltaen 2,50 prosentin korkoa ajalla 1.12.2010 –15.4.2014

— määrää vastaajan maksamaan komissiolle korkoina 61,69 euroa päivässä 16.4.2014 lukien siihen päivään saakka, jona saatava on kokonaisuudessaan maksettu takaisin

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Työjärjestyksen 123 artiklan 3 kohdan soveltaminen

34 On todettava, että vaikka komission kannekirjelmä annettiin asianmukaisesti tiedoksi vastaajalle, tämä ei toimittanut 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 46 artiklassa tarkoitettua vastauskirjelmää asetetussa määräajassa. Niinpä komissio on 10.3.2015 esittänyt 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohtaan perustuvan vaatimuksen siitä, että unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy komission vaatimukset yksipuolisella tuomiolla. Unionin yleisen tuomioistuimen uusi työjärjestys, jonka 123 artiklaan sisältyy uusia säännöksiä menettelystä vastaajan poissa ollessa, tuli kuitenkin voimaan 1.7.2015. Niinpä on ratkaistava, mitä säännöstä nyt käsiteltävässä asiassa on sovellettava.

35 Tässä yhteydessä on muistutettava, että uuden työjärjestyksen säännöksiä sovelletaan menettelysäännöksinä välittömästi mainitun työjärjestyksen voimaantuloajankohdasta lähtien (määräys 10.12.1997, Smets v. komissio, T-134/96, EU:T:1997:193, 16 kohta ja määräys 30.5.2002, Coe Clerici Logistics v. komissio, T-52/00, EU:T:2002:134, 23 kohta) ja että niitä sovelletaan tämän seurauksena kaikkiin oikeusriitoihin, jotka ovat vireillä sen voimaantulohetkellä (tuomio 12.11.1981, Meridionale Industria Salumi ym., 212/80–217/80, EU:C:1981:270, 9 kohta), ellei erityisesti siirtymäsäännöksistä muuta johdu.

36 Nyt käsiteltävässä asiassa on mainittava, ettei yksikään siirtymäsäännöksistä koske nimenomaisesti työjärjestyksen 123 artiklaa.

37 Tästä seuraa, että kyseistä säännöstä on katsottava sovellettavan välittömästi siitä lähtien, kun työjärjestys tuli voimaan 1.7.2015, jolloin sitä sovelletaan myös nyt käsiteltävässä asiassa.

38 Vaikka oletettaisiin, että sääntöjen, joita sovelletaan kantajan vaatimusten hyväksymiseen yksipuolisella tuomiolla vastaajan poissa ollessa, voidaan katsoa kuuluvan osittain aineelliseen oikeuteen, koska ne vaikuttavat välittömästi riidan asianosaisten etuihin, tällä ei ole merkitystä. Koska tilanne, joka perustuu siihen, että asiassa ei jätetä vastauskirjelmää ja vaaditaan kantajan vaatimusten hyväksymistä yksipuolisella tuomiolla, syntyy lopullisesti vasta silloin, kun unionin yleinen tuomioistuin lausuu mainitusta vaatimuksesta, mainittuja sääntöjä sovelletaan välittömästi (ks. vastaavasti tuomio 11.12.2008, komissio v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 43 ja 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Asiakysymys

39 Työjärjestyksen 123 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy kantajan vaatimukset, paitsi jos kanne on selvästi sen toimivaltaan kuulumaton, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi oikeudellisesti täysin perusteeton.

40 Niinpä nyt käsiteltävässä asiassa riittää, että unionin yleinen tuomioistuin toteaa ensimmäiseksi, että se on toimivaltainen ratkaisemaan nyt käsiteltävän kanteen SEUT 272 artiklassa tarkoitetun ja sopimuksen 5 artiklan 2 kohtaan sisältyvän oikeuspaikkalausekkeen nojalla, toiseksi, ettei kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä ole epäilystä, ja kolmanneksi, ettei kannetta voida pitää oikeudellisesti täysin perusteettomana, kun otetaan huomioon edellä 2–9 kohdassa mainitut sopimusmääräykset ja komission kannekirjelmässä esittämä tosiseikaston kuvaus, jota asiakirja-aineisto tukee.

41 Niinpä edellä 33 kohdassa mainitut komission vaatimukset voidaan hyväksyä.

42 Viivästyskorkojen maksamisesta on lisäksi mainittava, että sopimuksen liitteessä II olevan 3 artiklan 4 kohdan toisesta alakohdasta seuraa, että maksettaviin määriin lisätään Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioihinsa sen kuukauden, jonka aikana komission antama määräaika päättyy, ensimmäisenä päivänä soveltama korko lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä. Koska komissio asetti määräajan päättymispäiväksi 30.11.2010, huomioon on otettava 1.11.2010 voimassa ollut korko. Euroopan unionin virallisesta lehdestä (EUVL 2010, C 298, s. 5) ilmenee, että EKP:n perusrahoitusoperaatioihinsa 1.11.2010 soveltama korkokanta oli 1 prosentti. Niinpä nyt käsiteltävässä asiassa sovellettavaksi koroksi on vahvistettava 2,50 prosenttia vuodessa.

43 Sopimuksen liitteessä II olevan 3 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa määrätään myös, että korkoa on maksettava määräajan päättymistä seuraavasta päivästä palautettavien varojen vastaanottamispäivään. Koska komission asettama määräaika päättyi 30.11.2010, viivästyskorkoa on maksettava 1.12.2010 alkaen siihen ajankohtaan saakka, jolloin velka maksetaan kokonaisuudessaan.

44 Kaiken edellä esitetyn perusteella vastaaja velvoitetaan palauttamaan komissiolle 900 662,25 euron suuruinen määrä 2,50 prosentin suuruisine vuosikorkoineen 1.12.2010 alkaen siihen ajankohtaan saakka, jolloin velka maksetaan kokonaisuudessaan, jolloin viivästyskoron määräksi saadaan 61,69 euroa päivässä.

Oikeudenkäyntikulut

45 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) McCarron Poultry Ltd velvoitetaan palauttamaan Euroopan komissiolle 900 662,25 euron suuruinen määrä 2,50 prosentin suuruisine vuosikorkoineen 1.12.2010 alkaen siihen ajankohtaan saakka, jolloin velka maksetaan kokonaisuudessaan.

2) McCarron Poultry velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Papasavvas Labucka Wetter

Bieliūnas Kreuschitz

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä toukokuuta 2016.

Allekirjoitukset